

Mihvan

— **nur** · 01 Ocak 2015

MİHVAN

nûr gibi gökten süzülüp
kalbimde mihvan/mısın yâr?
buldum peyam-ı lutf yârimi ,
nişânemsin sen
o gül yüzünün
şevkini kalbime ihsan eyledim sevgili
seherde gül dalında gül açmış
kokusu amber bedel ey; yâr
gül ,yüz görümlüğü ister bülbülden

güneş bile senin yoluna
ışık saça saça doğarken
benim bu yazdıklarımın
mizânımı var

yâr
gece vardım otağına
ay perdeni açmıştı
zülüflerin kokusu
meşk etti ruhumu yâr

mis kokulu gülden bir yaprak al
mikâp ört yüzüne saçlarını gizle
bütün âlemi harap etme sevgili
ruhumu seninle yoğurdum
senden meydâne gelen gül
tohumunu da ektim yâr
çünkü o tohum
şiiirimin de mayasıdır
canımında yâr
nûr gibi gökten süzülüp
kalbime girdin mihvan/ mısın yar ?

nur*